



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 145/2013-56

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 29. mája 2013 v senáte zloženom z predsedu Juraja Horvátha a zo sudcov Sergeja Kohuta a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť J. V., B., zastúpeného advokátom JUDr. L. K., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 115/2006 a takto

### **r o z h o d o l :**

Základné právo J. V. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 115/2006 p o r u š e n é n e b o l o .

## Odôvodnenie:

### I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 145/2013-26 z 21. februára 2013 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť J. V. (ďalej len „sťažovateľ“) v časti, v ktorej namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Martin (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 115/2006 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

*K namietaným prietahom v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 6 C 115/2006 sťažovateľ uviedol, že „dňa 31. 05. 2006 Okresnému súdu v Martine podal aj ďalšiu žalobu proti I. A., s. r. o... M... 2. A. s. r. o... B..., o náhradu škody 6.589,72 €, ktorá je vedená pod sp. zn. 6C/115/2006, v ktorej sa domáha rozhodnutia súdu z toho istého spotrebiteľského právneho vzťahu ako v horeuvedenej veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 6C/46/2004...*

*Okresný súd síce nariaďuje veľa pojednávanií, jeho činnosť však nie je efektívna a konajúca sudkyňa sa dopúšťa významných porušovaní zákonov a porušuje právo sťažovateľa na spravodlivý proces, čo v zrušovacích uzneseniach potvrdzuje aj odvolací Krajský súd v Žiline.*

*Sťažovateľ poznamenáva, že aj on sa niekoľkokrát ospravedlnil z neúčasti na pojednávaniach pred okresným súdom a požiadal o ich odročenie z dôvodu svojich zdravotných problémov. Obdobie od 17. 04. 2012, kedy sa z pojednávania ospravedlnil do 15. 01. 2013, kedy okresný súd nariadil vo veci ďalšie pojednávanie, nepovažuje za zbytočné prietahy Okresného súdu v Martine v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/115//2006,*

lebo v tomto období sa ospravedlnil z neúčasti na pojednávaní, z dôvodu svojej dlhodobej liečby po tom, ako dňa 04. 03. 2012 po oslabení jeho organizmu predchádzajúcimi krátkodobými chorobami odpadol a utrpel ťažký úraz. Táto jeho liečba trvala až do 24. 10. 2012...

Prvé pojednávanie v tejto veci súd vykonal až dňa 07. 03. 2007, ktoré bolo odročené bez prejednania veci na 11. 04. 2007 z dôvodu, že sa ospravedlnil zástupca odporcu...

Vo veci samej začal súd konať až na pojednávaní dňa 11. 04. 2007, teda po cca 10 mesiacoch od podania žaloby...

Krajský súd v Žiline, uznesením č. k. 10Co/142/2007-, zo dňa 17. 07. 2007, napadnuté uznesenie okresného súdu, č. k. 6C/115/2006-131, zo dňa 26. 03. 2007, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie...

Na pojednávaní vykonanom dňa 22. 06. 2010 súd vyhlásil uznesenie, že návrh sťažovateľa na spojenie vecí zamieta...

Na pojednávaní vykonanom dňa 27. 07. 2010 sa súd oboznámil s písomným podaním sťažovateľa zo dňa 21. 06. 2010, z ktorého nesprávne usúdil, že si uplatňuje škodu len vo výške 6.154,22...

Dňa 25. 08. 2010 okresný súd vydal uznesenie, č. k. 6C/115/2006-, ktorým konanie v časti procesného návrhu na uverejnenie rozsudku, upraveného v § 155 ods. 4 OSP, zastavuje.

Dňa 11. 10. 2010 podal sťažovateľ odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu v Martine, č. k. 6C/115/2006... zo dňa 25. 08. 2010, ktorým súd čiastočne zastavil konanie a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil...

Okresný súd vydal dňa 08. 11. 2010 uznesenie, č. k. 6C/115/2006-370, ktorým vylučuje na samostatné konanie petit sťažovateľa...

Dňa 29. 11. 2010 podal sťažovateľ odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu v Martine, č. k. 6C/115/2006-367, zo dňa 25. 08. 2010, ktorým súd zrušuje uznesenie Okresného súdu v Martine, č. k. 6C 115/2006-340, zo dňa 25. 08. 2010...

Dňa 14. 12. 2010 podal sťažovateľ odvolanie proti rozsudku Okresného súdu v Martine, č. k. 6C/115/2006-374 zo dňa 05. 10. 2010, v spojení s dopĺňacím rozsudkom, č. k. 6C/115/2006... zo dňa 23. 11. 2010...

*Sťažovateľ je toho názoru, že celé obdobie konania pred Okresným súdom v Martine vo veci vedenej pod sp. zn. 6C/115/2006, až do 17. 04. 2012, kedy okresný súd nariadil vo veci ďalšie pojednávanie, teda 71 mesiacov, treba považovať za zbytočné významné prieťahy v konaní a porušenie jeho základného práva na prekovanie veci bez zbytočných prieťahov, zakotveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.*

*Okresný súd v Martine ďalšími prieťahmi v konaniach vedených pod sp. zn. 6C/46/2004 a 6C/115/2006, naďalej oddiaľuje a znemožňuje sťažovateľovi odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza v konaní, v ktorom sa domáha právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu v horeuvedenej veci ako spotrebiteľ...*

*Súd nevykonával vo veci úkony priebežne a najmä nie v súlade so zákonom a efektívne.*

*Sťažovateľ svojim správaním v spore nezavdal žiaden dôvod na predĺžovanie konania pred súdom a v oboch konaniach konal aktívne a súčinnosťne.*

*Súd a sudkyňa neorganizovali procesný postup v oboch veciach tak, aby sa čo najrýchlejšie odstránil ten stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa sťažovateľ naň obrátil so žiadosťami o rozhodnutie, čím porušovali ust. § 6, 100 a 114 OSP.*

*Doterajší postup súdu treba považovať za neefektívny. Zbytočné prieťahy v konaní priamo vyvolávajú aj zbytočné trovy súdneho konania...*

*Pretože opätovné namietané porušenie základného práva nemožno napraviť obnovením stavu pred jeho porušením, vzniknutými prieťahmi v súdnom konaní sa výrazne znižuje predpoklad úspešnosti budúcej exekúcie podľa oneskorene vydaného súdneho rozhodnutia, výrok ústavného súdu deklarujúci porušenie základného práva nemožno vzhľadom na okolnosti prípadu považovať za dostatočnú a účinnú nápravu, v konaní súd rozhoduje o právach spotrebiteľa zaručených aj v Zmluve o založení európskeho spoločenstva, s prihliadnutím na ujmu sťažovateľa s tým spojenú, si dovoľujeme navrhnúť, aby ústavný súd z týchto dôvodov priznal sťažovateľovi aj primerané finančné zadostučinenie...“.*

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

*„... Postupom Okresného súdu v Martine, v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/115/2006 bolo porušené základné právo J. V... na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov ustanovené v čl. 48 ods. 2 prvá veta Ústavy... a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru...*

*Ústavný súd prikazuje Okresnému súdu v Martine v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/115/2006 konať bez zbytočných prieťahov...*

*Ústavný súd ukladá Okresnému súdu v Martine, aby do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu zaplatil J. V... primerané finančné zadosťučinenie za porušovanie jeho základného práva na prekovanie veci bez zbytočných prieťahov, zakotveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy... a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru... v konaní vedenom na Okresnom súde v Martine pod sp. zn. 6C/115/2006 v rozsahu 70.000,- €.*

*Ústavný súd ukladá Okresnému súdu v Martine, aby do 15 dní od doručenia nálezu zaplatil náhradu trov konania J. V. na účet jeho zástupcu, JUDr. L. K...“*

Na výzvu ústavného súdu sa listom sp. zn. Spr 304/13 z 5. apríla 2013 k sťažnosti vyjadrila predsedníčka okresného súdu. Vychádzala z vyjadrenia zákonnej sudkyne, ktorá okrem toho, že popísala podrobne chronológiu úkonov vykonaných súdom v namietanom konaní, uviedla:

*«... V súvislosti s rozhodnutiami súdu poukazujem na to, že zo strany navrhovateľa sú opakovane predkladané návrhy na zmeny petitu, čo je nepochybne právom účastníka..., ktorý má dispozičné právo s návrhom. V prípade, že navrhovateľ opakovane podáva zmeny petitu, súd je povinný o tomto návrhu rozhodnúť v súlade s ust. § 95 ods. 1 OSP a tento zmenený návrh doručiť ostatným účastníkom konania. Ako je všeobecne známe, odporcovi v r. 1, ktorý je právnickou osobou boli všetky písomnosti, určené do vlastných rúk doručované v súlade s ust. § 48 ods. 2 OSP na základe fikcie doručenia a zásielka sa považuje za doručeníu po 3 dňoch od vrátenia zásielky. Súd nemôže rozhodovať v merite veci, pokiaľ právoplatne nerozhodne o návrhu navrhovateľa na zmenu petitu. Teda aj v prípade, že sa na pojednávaní zúčastnili všetci ostatní účastníci okrem odporcu v r. 1. ktorému termín bol doručený na základe fikcie doručenia /§ 48 ods. v OSP/, a navrhovateľ podal návrh na zmenu petitu, súd v merite veci nemohol rozhodnúť a konanie musel odročiť pre doručovanie uznesenia o pripustení, resp. nepripustení zmeny petitu.*

*Tvrdenie navrhovateľa, že súd zásielky odporcovi v r. 1 iba ukladal v spise nie je pravdivé, každé predvolanie a rozhodnutie bolo odporcovi v r. 1 doručované v súlade s ust. § 48 ods. 2 OSP a taktiež v súlade s ust. § 48 ods. 2 OSP bolo posudzované, či zásielka bola odporcovi doručená a kedy bola doručené z dôvodu zachovania procesnej lehoty.*

*Mám za to, že žiadne pojednávanie nebolo odročené bez dôležitého dôvodu /praceneschopnosť účastníkov, doručovanie zmeny petitu neprítomným účastníkom/. Od rozhodnutia Ústavného súdu zo dňa 18. 01. 2011 bol spis do 24. 10. 2011 na KS ZA (poznámka ústavného súdu: ide o spis 6C/46/2004). Od 17. 04. 2012 do 15. 01. 2013 sám navrhovateľ nepovažuje toto obdobie za zbytočné preťahy /č. l. 19 sťažnosti navrhovateľa/.*

*Je veľmi zarážajúce, keď navrhovateľ vo svojej sťažnosti neustále osočuje zákonnú sudkyňu. Absolútne odmietam tvrdenia navrhovateľa o mojej „antipatii a osobnej zaujatosti“. Voči zákonnej sudkyňi podal námietku zaujatosti 03. 05. 2011 a uznesením KS ZA zo dňa 21. 06. 2011 sp. zn. 5Nc/17/2011 bolo rozhodnuté, že zákonná sudkyňa nie je vylúčená z pojednania a rozhodovania veci. Konajúci sudca musí zabezpečiť priebeh pojednávania tak, aby prednes účastníkov a svedkov nebol prídlhý a smeroval k veci, aby nedošlo k vzájomnému osočovaniu, k rušeniu protokolovania. Zo strany účastníkov a ich právnych zástupcov dochádza často ku konaniu, ktoré je v rozpore so zásadou etiky /č. l. 449/. Navrhovateľ bez vedomia sudkyne a ďalších účastníkov nahrával pojednávanie, pričom nahrávacie zariadenie nemal na viditeľnom mieste. Sudkyňa mu toto právo nahrávať si pojednávanie vždy umožnila, ale takto získaný zvukový záznam a jeho prepis vykonaný navrhovateľom sa diametrálne odlišuje od zápisnice z pojednávania, je nesúrodý a zmätočný, čo s veľkou pravdepodobnosťou svedčí o tom, že s touto nahrávkou navrhovateľ manipuloval a upravoval jej prepis.*

*Navrhovateľ uvádza, že sa náhrady škody domáha z toho istého titulu a to ušlého zisku a z titulu skutočnej škody.. V rozhodnutí KS ZA... konštatuje, že v pôvodnom návrhu špecifikoval škodu ako „požičovné a skladné“ a v podaní zo dňa 21. 6. 2010 ako rozdiel v cenách, za ktoré svoje staré ojazdené auto mohol predat' a za ktorú ho skutočne predal a skladné. Teda k zmene právneho titulu na náhradu škody aj podľa rozhodnutia Krajského súdu v Žiline došlo počas konania. Zmena titulu pre uplatnenie náhrady škody môže mať významný vplyv na posúdenie námietky premlčania, ktorá v konaní bola vznesená odporcom v r. 2.*

*Konečné zodpovedanie otázky, či došlo k zbytočným priet'ahom a tým k porušeniu práv s'ťažovateľov na spravodlivý a rýchly proces ponechávame na rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorý zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci pri zohľadňovaní povahy konania, správanie účastníka konania a spôsob, akým súd vo veci postupoval.»*

Právny zástupca s'ťažovateľa v reakcii na uvedené vyjadrenie okresného súdu 2. mája 2013 oznámil, že „navrhuje, aby ústavný súd konanie o jeho s'ťažnosti prerušil a vyčkal na rozhodnutie odvolacieho súdu o jeho odvolaní“. V ďalšom sa zaoberá „vadami konania, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a spôsobujú zmätočnosť celého konania pred okresným súdom...“ a vymenúva pochybenia okresného súdu, pre ktoré je potrebné „rozhodnutie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie“.

K samotným priet'ahom v konaní uviedol: „O významných zbytočných priet'ahoch Okresného súdu Martin svedčí skutočnosť, že čistý čas šiestich pojednávaní trval 430 minút (7 hodín a desať minút) a vec nie je právoplatne skončená, pričom sudkyňa Mgr. M. Š. neposkytovala žalobcovi na pojednávaniach dostatočný časový priestor na jeho vyjadrenia. Podľa názoru žalobcu na rozhodnutie veci stačilo jediné pojednávanie (ako to upravuje § 114 ods. 1 OSP), možno v rozsahu 4 hodín, avšak toto pojednávanie by sudkyňa musela riadne pripraviť ako to citované ustanovenie predpokladá...“

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti s'ťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

## II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav napadnutého konania:

Dňa 31. mája 2006 sťažovateľ podal na okresnom súde žalobu proti žalovanému v 1. rade A., s. r. o., M., a žalovanému v 2. rade A., s. r. o., B., o vymożenie sumy 6 589,72 €. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 6 C 115/2006.

Dňa 1. júna 2006 súd vyzval sťažovateľa na zaplataenie súdneho poplatku 11 910 Sk za podaný návrh.

Dňa 14. júna 2006 sťažovateľ zaplatil súdny poplatok.

Dňa 21. júna 2006 súd uznesením vyzval odporcov, aby sa vyjadrili k žalobe. (zásielka pre žalovaného v 1. rade bola vrátená späť nedoručená, žalovaný v 2. rade ju prevzal 26. júna 2006)

Dňa 27. júla 2006 žalovaný v 2. rade doručil vyjadrenie.

Dňa 10. októbra 2006 súd požiadal Obvodné oddelenie Policajného zboru M. (ďalej len „OO PZ“) o doručenie zásielky konateľovi odporcu v 1. rade J. O.

Dňa 2. novembra 2006 OO PZ oznámilo súdu, že zásielku doručili 22. októbra 2006.

Dňa 27. decembra 2006 doručil sťažovateľ odvolanie plnej moci advokátke JUDr. P.

Dňa 24. januára 2007 sudkyňa požiadala predsedníčku súdu o odňatie veci, „*aby sa vyhla moźnej námietke predpojatosti*“.

Dňa 25. januára 2007 predsedníčka okresného súdu vylúčila sudkyňu M. I. z prerokúvania a rozhodovania veci.

Dňa 26. januára 2007 vec bola pridelená sudkyňi Mgr. M. Š.

Dňa 5. marca 2007 právny zástupca odporcu v 2. rade ospravedlnil neúčast' na pojednávaní nariadenom na 7. marec 2007.

Dňa 5. marca 2007 sťažovateľ doručil plnú moc udelenú JUDr. P.

Dňa 7. marca 2007 sa uskutočnilo pojednávanie. Sťažovateľ bol prítomný. Odporcovia neboli prítomní. Pojednávanie bolo odročené na 11. apríl 2007.

Dňa 7. marca 2007 sťažovateľ doručil „*písomné podanie žalobcu vo veci samej, návrh na pripustenie ďalšieho účastníka do konania, návrh na doplnenie dokazovania*“ a 21. marca 2007 sťažovateľ doručil ďalšie „*listinné dôkazy*“.

Dňa 26. marca 2007 okresný súd uznesením č. k. 6 C 115/2006-191 nepripustil do konania ďalšieho účastníka na strane odporcu.

Dňa 10. apríla 2007 sťažovateľ doručil odvolanie plnej moci udelenej JUDr. P. a súčasne doručil plnú moc udelenú JUDr. K.

Dňa 11. apríla 2007 sa uskutočnilo pojednávanie. Sťažovateľ bol prítomný, za odporcu v 2. rade bola prítomná právna zástupkyňa na základe substitučnej plnej moci. Pojednávanie bolo odročené na neurčito.

Dňa 17. apríla 2007 bolo doručené odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu z 26. marca 2007.

Dňa 30. apríla 2007 bol spis doručený Krajskému súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 10 Co 142/2007.

Dňa 25. mája 2007 doručil krajskému súdu vyjadrenie odporca v 2. rade.

Dňa 24. júla 2007 bol spis vrátený okresnému súdu s uznesením sp. zn. 10 Co 142/2007, ktorým zrušil uznesenie okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 28. augusta 2007 súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa, aby v lehote 15 dní predložil výpis z registra, do ktorého je zapísaná zahraničná osoba – M., o pristúpení ktorej by mal súd rozhodnúť.

Dňa 19. septembra 2007 sťažovateľ predložil výpis z evidencie v Japonsku (v japončine).

Dňa 1. októbra 2007 vec bola pridelená sudkyňi JUDr. B. S.

Dňa 14. novembra 2007 súd vyzval sťažovateľa na predloženie výpisov z registra v slovenskom jazyku.

Dňa 19. mája 2008 okresný súd urgoval sťažovateľa na predloženie listinných dôkazov v slovenčine (predložil ich v japončine). Výzvu prevzal 21. júla 2008.

Dňa 18. decembra 2008 okresný súd uznesením č. k. 6 C 115/2006-186 rozhodol o nepripustení odporcu v 3. rade do konania (uznesenie nadobudlo právoplatnosť 9. novembra 2009).

Dňa 30. januára 2009 sťažovateľ doručil odvolanie proti uzneseniu z 18. decembra 2008 a súčasne doručil aj „*návrh na prerušenie konania a postúpenie veci ústavnému súdu na zaujatie stanoviska*“.

Dňa 23. februára 2009 okresný súd zaslal odvolanie sťažovateľa odporcom. Odporca v 1. rade zásielku neprevzal.

Dňa 9. apríla 2009 bol spis doručený krajskému súdu, kde bol zaevidovaný pod sp. zn. 10 Co 108/2009.

Dňa 13. októbra 2009 bol spis vrátený okresnému súdu s uznesením sp. zn. 10 Co 108/2009 z 20. augusta 2009, ktorým potvrdil rozhodnutie okresného súdu z 18. decembra 2008, návrh sťažovateľa na prerušenie konania zamietol a odporcom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Dňa 1. decembra 2009 sťažovateľ požiadal o odročenie pojednávania nariadeného na 2. december 2009 z dôvodu práceneschopnosti jeho právneho zástupcu.

Dňa 2. decembra 2009 sa uskutočnilo pojednávanie. Účastníci neboli prítomní. Pojednávanie bolo odročené na 20. január 2010.

Dňa 19. januára 2010 sťažovateľ požiadal o odročenie pojednávania nariadeného na 20. január 2010 z dôvodu svojej práceneschopnosti.

Dňa 20. januára 2010 sa uskutočnilo pojednávanie. Účastníci neboli prítomní, preto bolo odročené na 23. február 2010.

Dňa 22. februára 2010 sťažovateľ požiadal o odročenie pojednávania nariadeného na 23. február 2010 z dôvodu práceneschopnosti po 1. apríli 2010.

Dňa 23. februára 2010 sa uskutočnilo pojednávanie. Účastníci neboli prítomní, preto bolo opätovne odročené na 7. apríl 2010.

Dňa 7. apríla 2010 sťažovateľ doručil *„návrh na spojenie vecí, žiadosť o odročenie pojednávania a ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní“*.

Dňa 7. apríla 2010 sa uskutočnilo pojednávanie. Účastníci neboli prítomní. Pojednávanie bolo odročené na 5. máj 2010.

Dňa 3. mája 2010 sťažovateľ doručil žiadosť o odročenie pojednávania a ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní. Navrhol vypočuť svedkyňu L.

Dňa 5. mája 2010 sa uskutočnilo pojednávanie. Účastníci neboli prítomní. Pojednávanie bolo odročené na 22. jún 2010.

Dňa 21. júna 2010 sťažovateľ doručil podanie *„vo veci samej“*.

Dňa 22. júna 2010 sa uskutočnilo pojednávanie. Sťažovateľ bol prítomný. Za odporcu v 1. rade nebol prítomný nikto, za odporcu v 2. rade bola prítomná právna

zástupkyňa podľa substitučnej plnej moci. Súd uznesením zamietol návrh sťažovateľa na spojenie vecí. Pojednávanie bolo odročené na 27. júl 2010.

Dňa 2. júla 2010 sťažovateľ doručil okresnému súdu „*námietky proti protokolácii výpovede svedkyne L.*“ (faxom).

Dňa 12. júla 2010 žalovaný v 2. rade doručil okresnému súdu vyjadrenie.

Dňa 22. júla 2010 sťažovateľ doručil okresnému súdu „*námietky proti protokolácii výpovede svedkyne L.*“.

Dňa 27. júla 2010 sa uskutočnilo pojednávanie. Sťažovateľ bol prítomný. Odporcovia neboli prítomní. Okresný súd uznesením pripustil zmenu petitu žaloby.

Dňa 28. júla 2010 súd zaslal odporcom žiadosť o oznámenie súhlasu/nesúhlasu s čiastočným späťvzatím žaloby.

Dňa 28. júla 2010 bolo písomne vyhotovené uznesenie, ktorým súd pripustil zmenu petitu žaloby.

Dňa 24. augusta 2010 faxom a 25. augusta 2010 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalovaného v 2. rade.

Dňa 25. augusta 2010 súd uznesením rozhodol o čiastočnom späťvzatí žaloby.

Dňa 5. októbra 2010 sa uskutočnilo pojednávanie. Sťažovateľ bol prítomný, za odporcu v 2. rade bola prítomná právna zástupkyňa podľa substitučnej plnej moci. Bol vyhlásený rozsudok. Okresný súd návrh zamietol.

Dňa 12. októbra 2010 bolo faxom a 14. októbra 2010 poštou okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu z 25. augusta 2010.

Dňa 3. novembra 2010 sudkyňa požiadala predsedu okresného súdu o predĺženie lehoty na vypracovanie rozhodnutia. Predseda okresného súdu súhlasil (účastníkom to bolo oznámené 3. novembra 2010).

Dňa 8. novembra 2010 okresný súd vyhovel odvolaniu sťažovateľa a zrušil svoje rozhodnutie z 25. augusta 2010.

Dňa 8. novembra 2010 okresný súd uznesením č. k. 6 C 115/2006-370 vylúčil na samostatné konanie petit sťažovateľa, ktorým žiadal priznať mu právo uverejniť rozsudok v televízii M., a 23. novembra 2010 okresný súd rozhodol „*dopĺňacím rozsudkom*“ o trovách konania pre JUDr. S.

Dňa 30. novembra 2010 sťažovateľ doručil odvolanie proti uzneseniu z 8. novembra 2010.

Dňa 30. novembra 2010 sťažovateľ doručil „*opravu petitu*“ odvolania z 30. novembra 2010.

Dňa 3. decembra 2010 súd zaslal odvolanie odporcom na vyjadrenie.

Dňa 15. decembra 2010 podal sťažovateľ odvolanie proti rozsudku z 5. októbra 2010.

Dňa 22. decembra 2010 okresný súd uznesením uložil sťažovateľovi zaplatiť súdny poplatok za odvolanie proti rozsudku vo výške 395 €.

Dňa 27. decembra 2010 bolo doručené vyjadrenie žalovaného v 2. rade k odvolaniu sťažovateľa proti uzneseniu aj proti rozsudku.

Dňa 12. januára 2011 bolo doručené „*odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu, ktorým mu vyrubil súdny poplatok za odvolanie vo veci*“.

Dňa 21. januára 2011 bol spis doručený krajskému súdu.

Od 7. augusta 2011 do 15. augusta 2011 bol spis vyžiadaný predsedníčkou okresného súdu z dôvodu riešenia sťažnosti sťažovateľa.

Dňa 31. augusta 2011 sa na krajskom súde uskutočnilo pojednávanie. Účastníci neboli prítomní. Krajský súd rozsudok okresného súdu v spojení s doplnčiacim rozsudkom zrušil a vec vrátil okresnému súdu.

Dňa 31. augusta 2011 krajský súd zrušil uznesenie okresného súdu č. k. 6 C 115/2006-453 z 22. decembra 2010 a 24. októbra 2011 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 20. decembra 2011 okresný súd vyzval sťažovateľa, aby spresnil petit návrhu.

Dňa 2. apríla 2012 sťažovateľ ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na 17. apríl 2012 z dôvodu hospitalizácie.

Dňa 4. apríla 2012 bol zrušený termín pojednávania nariadený na 17. apríl 2012.

Dňa 4. apríla 2012 súd požiadal MUDr. S. z Fakultnej nemocnice s poliklinikou, B., o oznámenie predpokladanej doby liečenia sťažovateľa.

Dňa 19. apríla 2012 bola doručená ambulantná správa, podľa ktorej sťažovateľ nie je schopný zúčastniť sa pojednávania. Po operácii 4. marca 2012 má mať „*kludový režim 3 mesiace*“.

Dňa 24. apríla 2012 okresný súd uznesením č. k. 6 C 115/2006-554 prerušil konanie na dva mesiace.

Dňa 7. augusta 2012 okresný súd požiadal právneho zástupcu sťažovateľa o podanie správy, či sťažovateľov zdravotný stav umožňuje zúčastniť sa pojednávania, ak nie, o doloženie dokladu od ošetrojúceho lekára, aký je predpoklad liečby.

Dňa 23. augusta 2012 sťažovateľ faxom doručil oznámenie, že 27. augusta 2012 nastupuje na hospitalizáciu do Národného rehabilitačného centra v K.

Dňa 27. augusta 2012 okresný súd uznesením č. k. 6 C 115/2006-566 prerušil konanie na dva mesiace a 31. augusta 2012 právny zástupca sťažovateľa doručil správu lekára, podľa ktorej *„zdravotný stav sťažovateľa neumožňuje jeho účasť na pojednaniach pred súdmi, lebo dlhodobo nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia stavu sa ich zúčastniť“*.

Dňa 25. októbra 2012 právny zástupca sťažovateľa oznámil, že *„od 25. 10. 2012 sťažovateľ absolvuje liečbu s pracovnou neschopnosťou, ktorá je plánovaná na 29 dní a môže byť predĺžená o jeden až dva týždne“*.

Dňa 29. októbra 2012 asistentka senátu urgovala zaslanie lekárskej správy, ktorú sťažovateľ avizoval, ale nepriložil v e-mailovej správe.

Dňa 29. októbra 2012 sťažovateľ mailom oznámil okresnému súdu, že správu zasiela poštou.

Dňa 29. októbra 2012 sťažovateľ doručil *„vyjadrenie ošetrojúceho lekára“*, podľa ktorého *„od 25. 10. 2012 sťažovateľ absolvuje liečbu s pracovnou neschopnosťou, ktorá je plánovaná na 29 dní a môže byť predĺžená o jeden až dva týždne“*.

Dňa 14. januára 2013 sťažovateľ doručil *„písomné podanie vo veci samej“*.

Dňa 6. februára 2013 sa uskutočnilo pojednávanie. Sťažovateľ bol prítomný. Za odporcu v 2. rade bola prítomná právna zástupkyňa na základe substitučnej plnej moci. Okresný súd uznesením spojil konanie vedené pod sp. zn. 6 C 115/2006 a konanie vedené pod sp. zn. 8 C 263/2010 na spoločné konanie. Uznesením pripustil zmenu petitu v zmysle písomného návrhu sťažovateľa. Vyhlásil rozsudok, ktorým konanie voči odporcovi v 1. rade zastavuje, voči odporcovi v 2. rade návrh v celom rozsahu zamietá, odporcovi v 1. rade náhradu trov konania nepriznáva. Sťažovateľa zaviazal uhradiť trovy konania odporcovi v 2. rade.

Dňa 6. februára 2013 sudkyňa požiadala predsedníčku súdu o predĺženie lehoty na písomné vypracovanie rozsudku. Predsedníčka súhlas udelila.

Dňa 7. februára 2013 konajúca sudkyňa túto skutočnosť oznámila právnym zástupcom účastníkov.

### III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 115/2004 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov...

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná...

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre s'ťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, dĺžka napadnutého konania podľa názoru ústavného súdu nebola závislá od zložitosti veci. Vec z právneho hľadiska nemožno považovať za zložitú, keďže išlo o štandardné rozhodovanie o náhrade škody. Vec nie je ani po skutkovej stránke zložitá.

2. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných priet'ahov v konaní, bolo správanie s'ťažovateľa ako účastníka tohto súdneho konania. Ústavný súd hodnotil správanie s'ťažovateľa ako také, ktoré zásadným spôsobom prispelo k doterajšej dĺžke konania pred okresným súdom. S'ťažovateľ po podaní návrhu nezaplatil súdny poplatok a jeho nečinnost' a pasivita sa najviac prejavila neúčast'ou na súdnych pojednávaniach (z jedenástich nariadených pojednávaní sa s'ťažovateľ nezúčastnil až na piatich). Okrem toho nereagoval na výzvy okresného súdu v stanovených lehotách, resp. vôbec.

Pri posudzovaní správania sťažovateľa v konaní o predmetnej veci ústavný súd tiež poukazuje na pomerne vysokú aktivitu sťažovateľa pri uplatňovaní oprávnení daných mu procesnými predpismi (podával procedurálne návrhy – na pripustenie ďalšieho účastníka do konania, odvolania proti uzneseniam a rozsudku okresného súdu, na spojenie vecí, „oprava *petitu*“, námietky proti protokolácii výpovede svedkyne), s ktorými sa okresný súd musel zaoberať a rozhodnúť o nich. Ústavný súd vyhodnotil, že sťažovateľ sám výraznou mierou prispel k predĺženiu konania.

Sťažovateľom namietané konanie je sporovým konaním v občianskoprávných veciach, kde je žalobca povinný nielen tvrdiť, ale aj preukazovať splnenie všetkých hmotnoprávných a procesných predpokladov opodstatnenosti jeho nárokov [§ 6, § 79 a § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“)]. V takomto druhu civilného procesu je žalobca povinný bezo zvyšku splniť aj ostatné zákonom ustanovené predpoklady na prístup k súdnej ochrane (čl. 46 ods. 4 a čl. 51 ods. 1 ústavy), ku ktorým patrí splnenie všetkých predpokladov prípustnosti žaloby (obdobne IV. ÚS 161/04).

Ústavný súd konštatuje, že správanie účastníka konania nebolo v súlade s § 101 ods. 1 OSP a prispelo zásadným spôsobom k namietaným prieťahom, ako i doterajšej dĺžke tohto konania. Ústavný súd znovu pripomína, že v danom prípade ide o sporové konanie, v ktorom je každý účastník povinný postupovať podľa § 6 a § 120 OSP, vyvíjať všetko úsilie na súčinnosť so súdom tak, aby súd mohol o uplatnenej ochrane rozhodnúť v súlade so zákonom. Vychádzajúc z uvedenej základnej charakteristiky sporového konania ústavný súd pričítava na ťarchu sťažovateľa aj to, že neposkytol potrebnú súčinnosť súdu.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v napadnutom konaní. Konanie začalo 31. mája 2006. Od podania žaloby do 11. apríla 2007 konanie postupovalo plynule, uskutočnili sa 2 pojednávania a v tomto období okresný súd rozhodoval aj o návrhu sťažovateľa na pripustenie odporcu v 3. rade. V období od 30. apríla 2007 do 24. júla 2007 sa spis nachádzal na krajskom súde z dôvodu odvolania sťažovateľa proti uzneseniu o nepripustení ďalšieho účastníka do konania.

Obdobie od 28. augusta 2007, keď okresný súd vyzval sťažovateľa na predloženie výpisu z registra, do ktorého je zapísaná zahraničná osoba – M., o pristúpení ktorej mal súd rozhodnúť, do 18. decembra 2008, keď okresný súd uznesením rozhodol o nepripustení odporcu v 3. rade do konania a tiež urgoval sťažovateľa, aby listinné dôkazy predložil v slovenskom jazyku (pretože ich predložil v japončine).

V období od 9. apríla 2009 do 13. októbra 2009 sa spis nachádzal na krajskom súde z dôvodu odvolania sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu z 18. decembra 2009, ktorým nepripustil do konania odporcu v 3. rade. V období od 2. decembra 2009 do 5. mája 2010 okresný súd nariadil 5 pojednávaní, ktoré boli odročované z dôvodu neprítomnosti sťažovateľa. V ďalšom období okresný súd postupoval plynule, nariaďoval pojednávania a rozhodoval o sťažovateľových procesných návrhoch. Dňa 5. októbra 2010 okresný súd vo veci meritórne rozhodol a návrh sťažovateľa zamietol. Aj v nasledujúcom období – do novembra 2010 okresný súd rozhodoval o procedurálnych návrhoch sťažovateľa (o odvolaní sťažovateľa proti uzneseniu z 25. augusta 2010 a o jeho návrhu, aby mu bolo priznané právo uverejniť rozsudok v televízii M.).

Dňa 30. novembra 2010 podal sťažovateľ odvolanie proti uzneseniu, ktorým okresný súd vylúčil na samostatné konanie petit sťažovateľa, ktorým žiadal priznať mu právo uverejniť rozsudok v televízii M. V dôsledku tohto odvolania sa spis od 21. januára 2011 do 24. októbra 2011 nachádzal na krajskom súde. Na výzvu konajúceho súdu, aby konkretizoval petit návrhu, sťažovateľ neodpovedal, ale 2. apríla 2012 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na 17. apríl 2012 z dôvodu hospitalizácie.

Okresný súd potom dvakrát prerušil konanie na dva mesiace. Po doručení sťažovateľovho podania „*vo veci samej*“ – 14. januára 2013 – okresný súd nariadil na 6. február 2013 pojednávanie, na ktorom vyhlásil rozsudok.

Uvedený priebeh konania nesignalizuje žiadnu možnosť porušovania základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov okresným súdom namietanú sťažovateľom, preto ústavný súd vyslovil, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie

predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru porušené nebolo, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. mája 2013